

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH220072
NAZWA
OBSZARU Kaszubskie Klify

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH220072	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Kaszubskie Klify

1.4. Data opracowania 2008-07	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-03
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 18 lutego 2022 r. w spr. soo Kaszubskie Klify (PLH220072)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
18.3529

Szerokość geograficzna
54.8185

2.2. Powierzchnia [ha]:
227.61

2.3. Obszar morski [%]
0.01

2.4. Długość obszaru [km]:
9.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL63	Pomorskie
PLZZ	Region morski

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
1210			1.27		P	C	C	B	C
1230			53.14		M	A	B	A	A
2120			0.26		G	C	C	C	C
2130			0.5		G	C	C	C	C
4030			1.07		G	D			
6120			1.4		M	C	C	C	C
9110			1.76		G	C	C	C	C
9130			1.75		G	C	C	C	C
9160			0.57		M	D			

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).

- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze					Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C	
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja
M	1364	Halichoerus grypus			c				P	M	C	B	B

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N19	42.82
N17	11.07
N04	12.73
N01	0.01
N23	18.84
N12	14.53
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar obejmuje 9-kilometrowy odcinek brzegu klifowego (pow. 227,61 ha), rozciągający się od Władysławowa do Jastrzębiej Góry, zlokalizowany na północno-wschodniej i północnej krawędzi wysoczyzny

morenowej - Kępy Swarzewskiej. Obejmuje fragment abrazyjno – akumulacyjnego brzegu między 125,9 a 134,8 km brzegu według kilometrażu Urzędu Morskiego w Gdyni. Do obszaru włączono przyległy do klifu fragment wierzchowiny wraz z rozcięciami erozyjnymi (Wąwóz Chłapowski, Łebski Żleb, Lisi Jar, Strondowy Jar) oraz teren plaży. Wschodni i zachodni kraniec stanowi wybrzeże wydmowe. Rzeźba obszaru ma charakter polodowcowy i jest modyfikowana przez współczesne procesy morfogenetyczne - abrazję i procesy zboczowe. Centralna część klifu ma najwyższą wyniesioną krawędź - 67 m n.p.m., ku zachodowi i wschodowi krawędź klifu stopniowo obniża się, a zbocza stają się bardziej piaszczyste. Większość klifów ma charakter aktywny, porasta je roślinność pionierska, murawowa i zaroślowa. Część brzegu obejmuje porośniętą buczyną klify współcześnie nieaktywne m.in. ustabilizowany betonową opaską fragment klifu w okolicy Przylądka Rozewie.

4.2. Jakość i znaczenie

1210

W trakcie przeprowadzonej weryfikacji terenowej (Dokumentacja PZO, Lewczuk M. i in. 2019) w całym obszarze nie stwierdzono obecności płatów roślinności (zbiorowisk roślinnych z rzędu *Atriplicetalia littoralis*). Brak też zasobów odpowiedniego podłoża organicznego, pozwalającego w obecnych uwarunkowaniach siedliskowych na terenie obszaru zakładać możliwość wytworzenia się siedliska 1210. Według autorów PZO wskazywany dotychczas potencjalny obszar występowania kudziny błędnie utożsamiono z terenem całej szerokości plaży, zaś samo siedlisko nigdy nie występowało na tak rozległej powierzchni w granicach obszaru. Szczątkowe skupiska materii organicznej pojawiające się okresowo w obszarze są systematycznie niszczone wskutek lokalnego uprzątnięcia plaży i rozdeptywania w okresie letnim. Niemniej jednak ze względu na efemeryczność siedliska nie można jednoznacznie wykluczyć, że w kolejnych latach zaistnieją warunki do wykształcenia się płatów siedliska w obszarze. W związku z powyższym, obecnie posiadane dane pozwalają na przyjęcie jakości danych jako P = niska (zgrubne dane szacunkowe) oraz przyjęcie potencjalnej powierzchni siedliska 1,27 ha, przyjmując około 7264 m linii brzegowej potencjalnych miejsc akumulacji materii organicznej (lokalizacja zgodnie z dokumentacją do PZO, Lewczuk M. i in. 2019) oraz średnią szerokość na której występuje siedlisko 1210, tj. 1,75 m (zgodnie ze sprawozdaniem z Monitoringu Siedliska 1210 Kudzina na Brzegu Morskim stanowiącym część wyników Monitoringu Państwowego Monitoringu Siedliska w latach 2016 – 2018).

2120

Siedlisko 2120 nadmorskie wydmy białe (*Elymo-Ammophiletum*) występuje aktualnie w obszarze na jednym stanowisku, poza odcinkiem klifowym, w postaci niewielkiego, dwuczęściowego płatu zlokalizowanego w obrębie pierwszego wału wydmowego. Płat posiada zachowaną, typową dla wydmy białej strukturę florystyczną – występują w nim psamofilne gatunki traw (*Ammophila arenaria*, *Leymus arenarius* oraz *Festuca rubra* ssp. *arenaria*). Warstwa zielna pokrywa około 25% powierzchni płatu. Ze względu na te cechy płat został jednoznacznie zaklasyfikowany do siedliska 2120 z reprezentatywnością C – znaczącą. Obejmuje łączną powierzchnię 0,26 ha. Powierzchnię względną oceniono na C (udział powierzchni siedliska w obszarze w stosunku do zasobów siedliska w kraju oszacowano na 0,05 %, powierzchnię zasobów siedliska w kraju określono na podstawie raportu do KE 2013-2018 – 500 ha). Stan zachowania – średni, ocena C (stopień zachowania struktury III – występują gatunki charakterystyczne, brak gatunków nitrofilnych, ale obecna wierzba kaspijska, stopień zachowania funkcji II – wybrzeże akumulacyjne, ale z widoczną sporadyczną abrazją w okresie sztormowym, podcięcie wydmy zabezpieczono płotkiem z palików wierzbowych, nieliczne ślady rozdeptywania, płat ogrodzony od strony plaży, stopień możliwości odtworzenia II- możliwe przy średnim nakładzie środków (ogrodzenie oraz usuwanie wierzby kaspijskiej). Przyjęto ocenę ogólną C.

2130

Na zapleczu wydmy białej wykształcony jest płat siedliska 2130 Nadmorskie wydmy szare (*Helichryso-Jasionetum litoralis*). Posiada on zachowaną, typową strukturę murawy psamofilnej budowanej przez szczotliczą siwą *Corynephorus canescens*, turzycę piaskową *Carex arenaria* oraz inne gatunki charakterystyczne dla wydmy szarej: groszek nadmorski *Lathyrus japonicus* ssp. *maritimus*, jastrzębiec baldaszkowaty *Hieracium umbellatum* var. *dunense*, jasioniec piaskowy *Jasione montana*, bylica polna *Artemisia campestris* var. *sericea*, piaskownica zwyczajna *Ammophila arenaria*. W płacie występuje liczna populacja kruszczyka rdzawoczerwonego *Epipactis atrorubens*. Warstwa mszysto – porostowa pokrywa około 30% powierzchni płatu i budowana jest w przewadze przez mchy właściwe (*Pohlia nutans*, *Brachytecium albicans*, *Dicranum polysetum*, *Polytrichum piliferum*); udział porostów z rodzaju *Cladonia* jest

mniej. Płat jednoznacznie zaklasyfikowany został do siedliska 2130 z reprezentatywnością C. Powierzchnię względną oceniono na C (udział powierzchni siedliska w obszarze w stosunku do zasobów siedliska w kraju oszacowano na 0,008 %, powierzchnię zasobów siedliska w kraju określono na podstawie raportu do KE 2013-2018 – 6000 ha). Stan zachowania – średni, ocena C (stopień zachowania struktury III – występują gatunki charakterystyczne, ale obecne gatunki inwazyjne róża pomarszczona *Rosa rugosa* oraz nasadzenia wierzby kaspijskiej, brak gatunków nitrofilnych, stopień zachowania funkcji II – wybrzeże akumulacyjne, ale z widoczną sporadyczną abrazją w okresie sztormowym, podcięcie wydmy zabezpieczono płotkiem z palików wierzbowych, liczne ślady rozdeptywania, płat ogrodzony od strony plaży, stopień możliwości odtworzenia II- możliwe przy średnim nakładzie środków (ogrodzenie płatu, usuwanie wierzby kaspijskiej i róża pomarszczona). Przyjęto ocenę ogólną C.

4030

W trakcie prac terenowych nad planem zadań ochronnych stwierdzono występowanie w obszarze czterech płatów suchych wrzosowisk, o łącznej powierzchni 1,07 ha. Dwa największe płaty zlokalizowane są na stokach Kępy Swarzewskiej w zachodniej części Strondowego Jaru (południowo-wschodnia część Jastrzębiej Góry). Trzeci i czwarty płat to niewielkie, wąskie pasy siedliska na obrzeżu muraw napiaskowych i zarośli, rozdzielone wydepczyskiem (szeroką ścieżką) aktualnie pod silną presją sukcesyjną (wkraczanie gatunków drzewiastych i krzewiastych – głównie żarnowca miotlastego *Sarothamnus scoparius*, jałowca pospolitego *Juniperus communis* oraz czeremchy późnej *Padus serotina*) i antropogeniczną (wydeptywanie i zaśmiecanie).

Siedlisko 4030 suche wrzosowiska (*Calluno-Genistion*, *Pohlio-Callunion*, *Calluno-Arctostaphylion*) występuje w obszarze w postaci czterech płatów suchych wrzosowisk, o łącznej powierzchni 1,07 ha. Dwa największe płaty zlokalizowane są na stokach Kępy Swarzewskiej w zachodniej części Strondowego Jaru (południowo-wschodnia część Jastrzębiej Góry). Trzeci i czwarty płat to niewielkie, wąskie pasy siedliska na obrzeżu muraw napiaskowych i zarośli, rozdzielone wydepczyskiem (szeroką ścieżką) aktualnie pod silną presją sukcesyjną (wkraczanie gatunków drzewiastych i krzewiastych – głównie żarnowca miotlastego *Sarothamnus scoparius*, jałowca pospolitego *Juniperus communis* oraz czeremchy amerykańskiej *Padus serotina*) i antropogeniczną (wydeptywanie i zaśmiecanie).

Płaty zaklasyfikowano do siedliska 4030 z reprezentatywnością D. Opisy płatów oraz ocena stanu ochrony zawarta w dokumentacji wskazuje, iż płaty są reprezentatywne (ocena C). Przywrócenie właściwego stanu ochrony płatów będzie trudne lub niemożliwe. Stopień zachowania struktury i funkcji jest średnio zachowany. Krzewy zajmują nawet do 30% powierzchni, obecne są gatunki obce geograficznie jak czeremcha amerykańska, z widoczną tendencją do ekspansji. Intensywne jest też wydeptywanie obrzeży płatów. Udział powierzchni siedliska w obszarze w stosunku do zasobów siedliska w kraju oszacowano na 0,009 % (powierzchnia zasobów siedliska w kraju określono na podstawie raportu do KE 2013-2018 – 11 070 ha).

6120

W obszarze stwierdzono występowanie 5 płatów siedliska o łącznej powierzchni 1,4 ha, z których cztery znajdują się na terenie rezerwatu przyrody Dolina Chłapowska a jeden w Strondowym Jarze. Płaty zaliczone obecnie do siedliska cechują się zubożałym składem florystycznym w stosunku do płatów typowo wykształconych. Na stanowiskach w Dolinie Chłapowskiej obserwowane jest zarastanie siedliska przez krzewy i drzewa, a na stanowisku w Strondowym Jarze niekorzystnie oddziałuje wydeptywanie.

Reprezentatywność określono jako C.

Powierzchnię względną oceniono na C (udział powierzchni siedliska w obszarze w stosunku do zasobów siedliska w kraju oszacowano na 0,02 %, powierzchnię zasobów siedliska w kraju określono na podstawie raportu do KE 2013-2018 – 6500 ha). Stan zachowania – średni, ocena C (stopień zachowania struktury III – występują gatunki charakterystyczne, ale płaty murawy tworzą w większości mozaikę z inicjalnymi stadiami lasu lub zbiorowisk zaroślowych, a w niewielkim stopniu ze zbiorowiskami ze związku *Arrhenatherion elatioris*, niewyraźna granica pomiędzy murawą, lasem a zbiorowiskami ze związku *Arrhenatherion elatioris*, wyraźna ekspansja drzew i zarośli, stopień zachowania funkcji III – średnie perspektywy z uwagi na rozmiar i skalę procesu zarastania, stopień możliwości odtworzenia III- trudne z uwagi na skalę zarastania i strukturę własności gruntów). Przyjęto ocenę ogólną C.

9110

Siedlisko 9110 – Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagenion*) reprezentowane jest przez płat o powierzchni 1,76 ha, zajmujący prawą odnogę oraz środek i wylot doliny erozyjnej, zwanej Lisim Jarem. Jednogatunkowy drzewostan budowany przez buk jest umiarkowanie zróżnicowany pod względem struktury wiekowej oraz

budowy pionowej i przestrzennej. Runo jest ubogie, typowe dla kwaśnych buczyn w analogicznej fazie rozwoju. Pokrycie warstwy zielnej wynosi około 15%, a w jej skład wchodzi konwalijka dwulistna *Maianthemum bifolium*, wiechlina gajowa *Poa nemoralis*, zawilec gajowy *Anemone nemorosa*, jastrzębiec gładki *Hieracium laevigatum*, nercznica krótkoostna *Dryopteris carthusiana* i przylaszczka pospolita *Hepatica nobilis*. W warstwie mszystej obecne są rokiety cyprysowate *Hypnum cupressiforme*, dzióbekowiec Zetterstedta *Eurynchium angustirete* i żurawiec falisty *Atrichum undulatum*. Lokalnie widoczny jest jednak podwyższony udział gatunków grądowych. W część końcowej doliny, na zachodnim stoku widoczne jest silne przeżyźnienie siedliska, prawdopodobnie spowodowane powierzchniowym dopływem biogenów z wierzchowiny. Reprezentatywność siedliska oceniono na C.

Powierzchnię względną oceniono na C (udział powierzchni siedliska w obszarze w stosunku do zasobów siedliska w kraju oszacowano na 0,001 %, powierzchnię zasobów siedliska w kraju określono na podstawie raportu do KE 2013-2018 –92 000ha). Na podstawie danych zawartych w raporcie z badań terenowych (część dokumentacji PZO) przyjęto stan zachowania C - średni (stopień zachowania struktury- III- średnio zachowana z uwagi na zubożoną i zniekształconą kombinację florystyczną, brak części gatunków charakterystycznych i wyróżniających runa, stopień zachowania funkcji III – średnie perspektywy z uwagi na wydeptywanie i odprowadzanie wód opadowych do jaru, ale możliwość odtworzenia siedliska przy średnim nakładzie środków - II). Biorąc pod uwagę wszystkie wartości ocen przyjęto ocenę ogólną C.

9130

Większość płatów żyznej buczyny niżowej w granicach obszaru leży w obrębie ustabilizowanej ściany klifowej, w związku z czym zostały one włączone do siedliska 1230 Klify nadmorskie na wybrzeżu Bałtyku. Do siedliska 9130 zakwalifikowano płat buczyny zajmujący stoki przy wylocie Łebskiego Żlebu oraz dwie przyległe nisze erozyjne. Formy te powstały na skutek erozji i spływu wód opadowo-gruntowych. Z uwagi na pochodzenie geomorfologiczne płat ten nie leży zatem w obrębie ściany klifu. Drzewostan jednego z płatów jest w zasadzie jednogatunkowy i budowany przez buk, umiarkowanie zróżnicowany pod względem struktury wiekowej oraz budowy pionowej i przestrzennej. Runo jest nieznacznie zubożone i zniekształcone w stosunku do typowego układu naturalnego, gdyż brak tu części gatunków charakterystycznych i wyróżniających dla typowej w regionie żyznej buczyny. Płat cechuje skąpa obecność martwego drewna wielkowymiarowego. Przez płat prowadzi jedno z popularnych zejść na plażę w rejonie Rozewia. Drugi płat siedliska 9130 zajmuje fragment wierzchowiny powyżej górnej granicy klifu (wydz. 132g) w rezerwacie „Przylądek Rozewski”. Drzewostan płatu jest dojrzały, większość drzew osiąga wiek powyżej 100 (nawet 170) lat. Struktura pionowa i przestrzenna fitocenozy jest zróżnicowana. W skład drzewostanu, poza dominującym bukiem, wchodzi w mało licznej domieszce grab, dąb szypułkowy i brzoza brodawkowata. W warstwie krzewów, poza podrostem buka występują jawor, klon pospolity, jarzab pospolity i lipa drobnolistna. Runo o pokryciu 70-80% jest wielogatunkowe. Do jego głównych składników należą *Galium odoratum*, *Anemone nemorosa*, *Stellaria holostea*, *Festuca altissima* i *Oxalis acetosella*. Pozostałe składniki runa to głównie gatunki charakterystyczne rzędu *Fagetalia sylvaticae* i klasy *Quercio-Fagetea*. Wielogatunkowe runo jest regionalnie reprezentatywne dla siedliska, mimo nawiązań do zbiorowisk grądowych. Pomimo aktualnego braku użytkowania gospodarczego w płacie zaznacza się deficyt martwego drewna, zwłaszcza wielkowymiarowego.

Z uwagi na ww. zniekształcenia reprezentatywność siedliska oceniono na C. Powierzchnia względna - C (udział powierzchni siedliska w obszarze w stosunku do zasobów siedliska w kraju oszacowano na 0,001 %, powierzchnię zasobów siedliska w kraju określono na podstawie raportu do KE 2013-2018 – 140 000 ha). Stan zachowania siedliska w obszarze określono jako C, średni (stopień zachowania struktury – III z uwagi na zubożone runo, brak martwego drewna i umiarkowane zróżnicowanie struktury wiekowej, pionowej i przestrzennej w największym z płatów, stopień zachowania funkcji – III). Ocenę ogólną obecnie przyjęto również jako C – znaczącą.

9160

Za siedlisko 9160 uznano płat zajmujący zachodnią odnogę Lisiego Jaru, o powierzchni 0,57 ha. Drzewostan płatu jest wysoce zróżnicowany pod względem struktury gatunkowej, wiekowej oraz budowy pionowej i przestrzennej. Występują w nim buk zwyczajny *Fagus sylvatica*, klon zwyczajny *Acer platanoides*, wiąz górski *Ulmus glabra*, topola osika *Populus tremula* i wiśnia ptasia *Cerasus avium*. Warstwę krzewów tworzą młode osobniki klonu zwyczajnego, buka zwyczajnego i wiazu górskiego oraz czeremcha zwyczajna *Padus avium*, leszczyna pospolita *Corylus avellana*, bez czarna *Sambucus nigra* i porzeczka czerwona *Ribes spicatum*. W licznych lukach i prześwietleniach obsiewają się klon, buk i wiąz. Warstwa zielna odznacza się niewysokim zwarcie i brakiem części typowych dla grądów gatunków. Płat siedliska odbiega składem od wykształconych w pełni typowo płatów, ale w lokalnych uwarunkowaniach terenowych jest on jedynym płatem siedliska 9160 z kilkoma charakterystycznymi gatunkami runa oraz drzewostanem naturalnego

pochodzenia. W drzewostanie brak graba, który jest głównym gatunkiem budującym drzewostan siedliska. Siedlisko znajduje się m.in. ze względu na ten wskaźnik w złym stanie ochrony. Graba nie ma również w odnowieniu naturalnym. Powierzchnia – 0,57 ha stanowi zaledwie 0,001% zasobów siedliska w kraju (powierzchnia zasobów siedliska w kraju określono na podstawie raportu do KE 2013-2018 wynosi 45 000 ha). Dodatkowo płat poddany jest dużej presji turystycznej (przy dojściu na plażę, widoczne wydeptywanie, zaśmiecanie), co nie stwarza dobrych perspektyw ochrony w zakresie utrzymania wskaźników dotyczących składu runa.

1364 Foka szara *Halichoerus grypus*

Na podstawie danych Stacji Morskiej UG oraz Błękitnego Patrolu WWF w latach 2010 – 2019 dokonano 16 obserwacji osobników dorosłych (w 2010 r. – 1, 2012 r. – 1, 2014 r. – 6, 2016 r. – 3, 2017 r. – 1 i w 2018 r. – 4) i 9 szczeniąt w wieku do 3 miesiąca (w 2012 r. – 1, 2015 r. – 1, 2016 r. – 1, 2017 r. – 2, 2018 r. – 2 i 2019 r. – 2). W obszarze odnotowano okazjonalną, krótkotrwałą obecność zarówno osobników dorosłych (dojrzałych płciowo starszych niż 4 lata) i młodocianych (wiek >3 miesiące i <4 lata) oraz szczeniąt (wiek do 3 miesięcy). Nie zaobserwowano rozrodu, który stwierdza się na podstawie obecności pary samica-szczenię lub samotnego szczenięcia i śladów porodu. Zaobserwowano kilkakrotnie dorosłe osobniki w okresie, na który przypada linienie bałtyckich fok szarych (druga połowa maja i pierwsza połowa czerwca), ale były to osobniki, które zakończyły już linienie. W przypadku fok dorosłych nie należy wykluczać obserwacji jednego osobnika więcej niż jednokrotnie, ponieważ nie w każdej sytuacji możliwa jest identyfikacja osobnicza i weryfikacja zgłoszenia. Koncentracja obserwacji w kilku lokalizacjach może być związana z częstszą w tych rejonach obecnością potencjalnych obserwatorów.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	G05.01		i
H	K01.01		i
H	E03.01		o
H	I01		b
H	K02.01		i
M	K02.03		b
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	X		b

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
	Krajowa/federalna	0
	Kraj	

Publiczna	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1) Boniecka H., 2013. Monitoring i badania dotyczące aktualnego stanu brzegu morskiego – ocena skuteczności systemów ochrony brzegu morskiego zrealizowanych w okresie obowiązywania wieloletniego „Programu ochrony brzegów morskich”, Wydawnictwa Wewnętrzne Instytutu Morskiego NR 6793.2) Gójska, A., Pawliczka, I. 2012. Program ochrony foki szarej – Projekt. Fundacja WWF Polska, s. 1043) Lewczuk M., Bajerowski W., Ćwiklińska P., Pawliczka vel Pawlik I., Śmiarowska J., Wróblewski R., Stojański M. 2019. Dokumentacja Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 Kaszubskie Klify PLH220072 w województwie pomorskim.4) Lewczuk M.(red.), Bajerowski. W., Ćwiklińska P., Markowski R., Staszek W., Kukwa M., Hajek B., Śmiarowska J.K., Reszka J. Kurek P., Kowalkowski J., Stojański M., Włodarczyk P., Kozierog P. Projekt planu ochrony dla rezerwatu przyrody Przylądek Rozewski. Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej Oddział w Gdyni. 2020. mnsr5) HELCOM. 2018. HELCOM core indicator report - Population trends and abundance of seals.6) Krzaklewski P., Tłuszcz T., 2010, Monitoring współczesnych przekształceń klifów na odcinku Władysławowo-Jastrzębia Góra, [w:] W. Florek [red.] Geologia i geomorfologia pobrzeża i południowego Bałtyku, AP, Słupsk, 57-62.7) Lidzbarski M., Tarnawska E., 2015, Badania hydrogeologiczne na wybrzeżu klifowym w diagnozowaniu i prognozowaniu geozagrożeń, Przegl. Geol., vol. 63, nr 10/2, s. 901-907.8) Markowski R., 1998. Roślinność brzegu klifowego między Cetniewem a Jastrzębią Górą. Szata roślinna Pomorza – różnicowanie, dynamika, zagrożenia, ochrona. 3 Pobrzeże Kaszubskie: 111-115.9) Sitkiewicz P., Wróblewski R., 2013, Zmienność strefy brzegowej w rejonie Władysławowa na podstawie analizy zdjęć lotniczych, [w:] A. Kostrzewski, Z. Zwoliński, M. Winowski (red.), Geoekosystem wybrzeży morskich 2, Uwarunkowania i funkcjonowanie geoekosystemów wybrzeży morskich, Poznań-Białogóra, 111-114.10) Subotowicz W. 1989. Badania brzegu klifowego w Jastrzębiej Górze, Technika i Gospodarka Morska, nr 7/1989.11) Subotowicz W., 1982, Litodynamika brzegów klifowych wybrzeża Polski, Wyd. PAN, Warszawa, 153.12) Subotowicz W., 1998, Analiza istniejących systemów ochrony brzegów klifowych w Polsce, Inżynieria Morska i Geotechnika nr 3.13) Subotowicz W., 1998, Wpływ typu podbrzeża na rozwój lito dynamiczny brzegu morskiego [w:] Zeszyt Jubileuszowy z okazji 70 rocznicy urodzin prof. Dr inż. Jerzego Onoszko cz.II, Politechnika Gdańska, Katedra Budownictwa Morskiego, Gdańsk.14) Subotowicz W., 2000, Badania geodynamiczne klifów w Polsce i problem zabezpieczenia brzegu klifowego w Jastrzębiej Górze. Inżynieria Morska, nr 5/2000.15) Zawadzka E. 2000. Wpływ sztucznego zasilania na dynamikę osadów strefy brzegowej Półwyspu Helskiego [W:] Konferencja naukowo-techniczna z okazji 50-lecia Instytutu Morskiego, Zakład Wydawnictw Naukowych Instytutu Morskiego. Gdańsk-Szczecin.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL02	15.89	PL03	88.66		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Pokrycie

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj [%]	
PL03	Nadmorski Park Krajobrazowy	*	88.66
PL02	Dolina Chłapowska	*	10.57
PL02	Przylądek Rozewski	+	5.32

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Gdańsku
Adres:	Polska Chmielna 54/57 80-748 Gdańsk
Adres e-mail:	sekretariat.gdansk@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐	Tak
☒	Nie, ale jest w przygotowaniu
☐	Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--